"Allah se više obraduje pokajanju Njegova roba, nego što bi se neko od vas obradovao pronalasku svoje izgubljene deve u pustinji."

Enes ibn Malik, radijallahu 'anhu, pripovijeda da je Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve selleme, rekao: "Allah se više obraduje pokajanju Njegova roba, nego što bi se neko od vas obradovao pronalasku svoje izgubljene deve u pustinji." U drugom rivajetu/verziji, stoji: „Allah se više obraduje tevbi Svoga roba kada se pokaje, nego što bi to učinio neko od vas kada bi putovao na devi kroz pustinju i ona mu pobjegne, a na njoj mu sva hrana i voda, pa je dugo tražio i, izgubivši svaku nadu da će je pronaći, legao u hlad jednog drveta da se odmori, i u takvom stanju očaja, odjedanput, ugledao svoju devu u neposrednoj blizini njegovoj kako mirno stoji, te odmah skočio i uhvatio je za povodac i, od silne radosti, uzviknuo: 'Bože moj, Ti si moj rob, a ja sam Tvoj gospodar!', pogrešno se izrazivši od silne radosti."

[Vjerodostojan] [Muttefekun alejh]

Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, kazuje nam da se Allah Uzvišeni više raduje pokajanju Njegovog roba koji se iskreno vrati pokoravanju Njemu, nego što se neko od ljudi raduje pronađenoj devi koju je izgubio u pustinji u kojoj nema nikog, bez vode, hrane, ljudi, te on u takvom očajnom stanju ode do jednog drveta, i zaspi ispod njega, čekajući smrt, izgubivši svaku nadu da će pronaći devu i ostati živ, s obzirom da mu je na toj devi koju je izgubio bila hrana i piće. Dok je bio u tom stanju, iznenada se pojavi deva čiji je povodac bio obješen na drvetu ispred kojeg je on legao. Takva sreća se ne može mjeriti ni sa čim, i nju ne može osjetiti i razumjeti osim onaj kome se desilo takvo jedno stanje, jer to je ogromna sreća i radost, život se vratio nakon smrti. Zbog te velike radosti on je uzeo povodac deve i kazao: "Allahu, ti si moj rob, a ja Tvoj gospodar.", želeći time da pohvali Allaha i da kaže: "Allahu, ti si moj Gospodar, a ja Tvoj rob.", ali se zbog velike radosti pogrešno izrazio.

http://sunnah.global/hadeeth/bs/show/4313